

Column

5

Harold

De vijfde ziekte

Vandaag aten we brood met een gebakken ei. Onze jongste had de vijfde ziekte en was hongerig en vervelend. Harold had de hele dag op zijn benen gestaan tegenover een groep antiglobalisten. Ik had de hele dag jugularis-canules geplaatst en had geen rug meer over.

Dat is de ideale dag voor een gebakken ei.

Terwijl Harold de eieren stond te bakken, smeerde ik onze dochter in haar oude wipwapstoel in met mentholzalf. "Doe je dat ook bij je muisjes?" vroeg hij terwijl hij al in de pan peper en zout op de eieren deed.

"Soms," zei ik. "Als het mag van de proef."

"Als het mag van de proef?"

Harold keek in opperste verbazing achterom over zijn schouder.

"Heeft de proef daar iets over te zeggen?"

"Hah...hah...hah," reageerde ik kinderachtig op zijn flauwe grap. "Als de proef toestaat dat een deel van de dieren wordt blootgesteld aan een behandeling en een deel niet, dan mag het, en anders niet."

"Dat zal je moeten uitleggen."

We gingen samen met het bord op schoot op de bank zitten, terwijl ik met mijn voet de wipwapstoel op en neer bleef bewegen.

"Als je bijvoorbeeld een nieuw medicijn maakt tegen een leverziekte, maar de dieren krijgen jeuk van de leveraandoening of het medicijn, dan kan je het hele model verstoren als je mentholzalf of iets anders op de huid smeert."

"Je bedoelt dat de dieren dan minder last krijgen? Maar waarom maak je dan een medicijn, als mentholzalf al werkt?"

"Mentholzalf werkt niet tegen de ziekte zelf. Het werkt tegen één van de symptomen. Het helpt ook niet tegen de vijfde ziekte. Dat is een virus," legde ik uit. En omdat ik in een opschepperige bui was, zei ik er direct achteraan: "Een parvovirus." Dat had ik net opgezocht op het internet.

Harold schoot zo snel overeind dat zijn witte boterham met ei van zijn bord afgleed.

"Een parvovirus? Maar dat is levensgevaarlijk!"

Bij de hondenbrigade krijgen ze cursussen 'Gezondheid van de hond', en parvovirus is een van de belangrijkste onderwerpen. Kennis van ziekten en vaccinatie in het algemeen is heel belangrijk voor hondenbegeleiders.

"Bij honden, Harold. Sorry dat ik je liet schrikken. Bij honden is een bepaald parvovirus levensgevaarlijk. Maar de vijfde ziekte is niet gevaarlijk voor kinderen van drie jaar."

Harold was duidelijk gerustgesteld. Hij pakte zijn ei met duim en wijsvinger op van het parket en liet het in de lucht boven zijn bord bungelen, terwijl hij zichtbaar twijfelde of hij het wel wilde opeten. Het weerhield hem niet van een reactie.

“Dus jouw muizen hebben een leverafwijking die je wilt behandelen met een nieuwe medicijn, maar als je mentholzalf erop smeert, kan dat je hele model veranderen?”

“In theorie wel.”

“Maar hoe weet je dan dat iemand die later jullie medicijn gaat gebruiken dan ook niet mentholzalf gaat gebruiken en de hele werking verstoort?”

Dat is nou weer typisch Harold. Net zo lang door discussiëren tot hij een vraag heeft gesteld waar ik geen antwoord op heb.

Dat wil zeggen: ik had het al zo vaak geprobeerd, maar hij snapt het nooit.

Dus ook niet dat als je maar zes dieren in een groep hebt, zelfs een beetje mentholzalf de proef kan verstoren. En dat je dan de hele proef voor niets doet.

Harold had uiteindelijk besloten wat hij met zijn gebakken ei wilde doen; hij stopte het als een Hollandse haring in zijn mond.

Hij was ook al niet meer geïnteresseerd in het onderling afwegen van de 3 V's tegen elkaar.

“Is er voetballen vanavond?”